

Conveni de senyalització sobre programació

A Barcelona, a vint-i-nou d'abril de mil nou-cents noranta-nou.

Reunits:

D'una banda,

les següents entitats que, als efectes d'aquest conveni, adoptaran conjuntament el nom de «televisions sotasignants»:

Informació i Comunicació de Barcelona, S.A.s.p.m, titular de l'emissora local Barcelona Televisió (BTV), amb domicili a Barcelona, Avinguda Drassanes, núm.6-8, amb CIF núm. A08862997, representada pel seu Director General, Sr. Albert Broggi i Trias.

Federació d'Organismes i Entitats de Televisió Local de Catalunya, amb domicili a Manresa, plaça Fius i Palà, núm. 1, escala esquerra, 3r.2a., amb CIF núm. G61436168, representada pel seu President, Sr. Jordi Luque i Vargas, el qual manifesta que l'esmentada federació aplega les emissores de televisió local per ones que es detallen en el llistat annex.

Canal Local Català, amb domicili a Sabadell, carrer Pare Rodes, núm.26, torre A, 3a. planta 7a. porta, amb CIF núm. B61778023, representada pel seu President, Sr. Sebastià Pou i Bayès, el qual manifesta que l'esmentada associació aplega les emissores de televisió local per ones que es detallen en el llistat annex.

Federació Pro-Legalització de les Televisions Locals a Catalunya, amb domicili a Cardedeu, Avinguda Rei Jaume, núm. 55, amb CIF núm. G58293168, representada pel seu President, Sr. Josep Vilar i Grebol, el qual manifesta que l'esmentada federació aplega les emissores de televisió local per ones que es detallen en el llistat annex.

Federació de Televisions Municipals de Catalunya, amb domicili a Vallirana, carrer Major, núm.329, baixos, amb CIF núm. G61903316, representada pel seu President, Sr. Ricard Pascual i Edo, el qual manifesta que l'esmentada federació aplega les emissores de televisió local per ones que es detallen en el llistat annex.

I de l'altra,

el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), representat pel seu President, Sr. Lluís de Carreras i Serra.

Manifesten:

Que les televisions sotasignants han arribat a un acord amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la senyalització de la seva programació, amb la finalitat d'informar els pares, tutors o institucions per tal que puguin exercir la seva responsabilitat envers els seus fills o els menors d'edat dels quals han de tenir cura, en relació amb les normes de protecció de la joventut i de la infància.

I de les seves lliures i espontànies voluntats, en la respectiva qualitat en què actuen, acorden atorgar el present conveni que se subjecta a les següents

Clausules:

I. Les parts sotasignants acorden l'adopció i aplicació del present conveni, la justificació del qual, així com la programació inclosa i els criteris de senyalització, es recullen en l'annex que s'acompanya al present i que signen totes les parts atorgants, considerant-se que forma part íntegra d'aquest conveni.

II. El present conveni s'aplicarà gradualment per les televisions representades per les institucions sotasignants a mesura que disposin dels mitjans tècnics adients per executar-lo, donant-ne compte al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

III. Els sotasignants es comprometen a complir fidelment el que han pactat, conferint, ja des d'ara, al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la facultat d'aclarir els dubtes i resoldre les qüestions que poguessin sorgir entre les televisions en la seva aplicació.

En virtut de tot l'anterior, els atorgants signen el present conveni en la data i lloc de l'encapçalament.

Llistat annex de televisions locals representades.

Per la Federació d'Organismes i Entitats de Televisió Local de Catalunya:

Canal 31 Tortosa Televisió	Canal 10 Televisió Rubí
Canal 100 Mollet -Sant Fost- Martorelles	Televisió Costa Brava
TV Centelles	TV Sabadell
TV 20 Terrassa	TV Figueres
TV Manresa	TV Mollet
TV Conca de Barberà	Alternativa TV SL
TV Girona	TV Roses
TV Osona	Cablevisió 31
TV Premià	Olot Televisió
Canal 50 Viladecans	Canal 7 Santa Eulàlia Televisió
Mura RTV	Televisió Igualada
Canal 4 Berga	Paüls TV
Canal 57 TV de Barcelona	Canal Verd
TV Olesa de Montserrat	Canal 92 TV
Canal Bages	TV Comarcal del Berguedà
TV Caldes	TV Massos
Canal 8 TV Lloret de Mar	TV Maçanet
Televisió Falset	TV Roquetes
TV Vilanova TVV	TV L'Hospitalet
TV Amposta	TV Piera
Ràdio Televisió Municipal d'Artés	TV Moià
TV Vendrell	Cervera TV
TV Vallirana	Lleida TV
TV del Ripollès	Tarragona TV
Anoia TV	Tarraco Visió
TV Local de Godall	Ller Visió
Sant Iscle Televisió	TV La Palma de Cervelló
Canal Local Mediona	TV Esplugues
Canal «N» TV Navàs	TV Argentona

Per Canal Local Català :

TV Eivissa i Formentera

TV 20 Terrassa

Canal 4 Mallorca
Canal 31 TV Tortosa
TV Esplugues
TV Banyoles
Alternativa
TV Mollet
TV Berga

Canal 50 TV Sabadell
Canal 10 TV Rubí
TV Figueres
TV Hospitalet
TV Girona
TV Costa Brava
TV Igualada

Per la Federació Pro-Legalització de les Televisions Locals a Catalunya:

TVT - Terrassa TV Vallès
TVM - TV Mataró
TV Gavà
TV Viladecans
Radio TV Cardedeu
TV Mollet
Canal 50 TV Sabadell
Vilafranca TV
Canal Blau TV
Sesrovires TV 10
TV Vilanova Berga
TVO - TVOsona
Granollers TV

TV Igualada
Esplugues TV
TV Girona
TV Figueres
TV Tarragona
Canal 21 Terres de l'Ebre
TV Reus
TV Hostalet
TV Caldes
TV Badalona
TV Canal 4
Sant Fost
Canal 10 TV Rubí

Per la Federació de Televisions Municipals de Catalunya :

TV de Vallirana
TV de Matadepera
TV de Calella

TV del Vendrell
TV Piera

Annex al Conveni de Senyalització

Preàmbul

La influència de la televisió en la societat és indubtable. La televisió transmet cultura, transmet informació, ajuda al coneixement del món; en definitiva, la televisió és avui un mitjà molt poderós per transmetre valors socials. Però també la televisió pot influenciar negativament la societat. Per això, els poders públics han dictat normes jurídiques al respecte, entre les quals, les de més rellevància són les de la protecció dels menors davant determinats continguts audiovisuals.

La Constitució Espanyola, després de reconèixer i garantir els drets fonamentals a la llibertat d'expressió i a la llibertat d'informació, estableix que aquests drets tenen uns límits entre els quals, segons l'article 20.4, hi ha el de la protecció de la joventut i de la infància.

La Directiva europea 97/36/CE que modifica la Directiva de Televisió Sense Fronteres de 1989, estableix a l'article 22 que els Estats membres adoptaran les mesures oportunes per garantir que les emissions de televisió de la seva jurisdicció no incloguin cap programa que pugui perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors i, en particular, programes que incloguin escenes de pornografia o violència gratuïta. Igualment, estableix en el número 2 del mateix article que aquestes mesures s'estendran a altres programes que puguin perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors, a menys que es garantitzi, per l'elecció de l'hora d'emissió o mitjançant tota classe de mesures tècniques, que, normalment, els menors que es trobin en la zona de difusió no veuran ni escoltaran aquestes emissions.

També, a l'apartat 3, s'estableix que quan aquests programes s'emetin sense codificar, els Estats membres vetllaran perquè vagin precedits d'un senyal d'avertència acústica o estiguin identificats mitjançant la presència d'un signe visual durant tota la seva emissió.

A l'article 22 bis de la mateixa Directiva, s'estableix que els Estats membres vetllaran perquè les emissions no continguin cap incitació a l'odi per motius de raça, gènere, religió o nacionalitat.

La Llei catalana 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents, estableix una norma similar a la europea, si bé precisa que els programes que continguin escenes de pornografia o de violència gratuïta només podran ser emesos entre les deu de la nit i les sis del matí i han de ser objecte d'avertiment auditiu i visual sobre els seus continguts. El mateix horari s'estableix en la Llei 25/94 de Transposició de la Directiva Europea de 1989.

Igualment, procedeix citar l'article 17.2 del projecte de Llei de modificació de la Llei 25/1994 (Transposició de la Directiva 97/36/CE) inicialment aprovat pel Congrés de Diputats i que actualment es tramita al Senat. Segons aquesta norma, encara no vigent, quan els programes siguin susceptibles de perjudicar els menors, s'hauran de realitzar en horari protegit i hauran de ser objecte d'avertència sobre el seu contingut per mitjà de sistemes òptics o acústics; quan s'emetin sense codificar, s'hauran d'identificar mitjançant la presència d'un signe audiovisual durant tota la seva durada.

Finalment, l'apartat 3 del mateix article 17 estableix, amb caràcter general, que al començament de l'emissió dels programes de televisió i després de cada interrupció comercial, una advertència realitzada per mitjans òptics o acústics, que contindrà una qualificació orientativa, informarà els espectadors de la seva major o menor idoneïtat per als menors d'edat.

Una de les funcions que la Llei encomana al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, és la de vetllar per l'adequació dels continguts audiovisuals de ràdio i televisió a les normes jurídiques. La missió del cac se situa justament en l'espai en què la Llei i les reglamentacions es confronten amb les realitats sempre subjectivables de la comunicació. El CAC considera que una interpretació simplista de les normes esmentades podria portar a l'establiment de l'antic sistema de rombos utilitzat per TVE als anys cinquanta i seixanta, o a continuar amb el sistema actual de cartell en què s'adverteix que la pel·lícula que a continuació s'emetrà pot ferir la sensibilitat dels telespectadors. Aquest tipus de senyalització no és, avui, desitjable, tota vegada que comporta connotacions merament prohibitives, poc adequades en una societat moderna i avançada.

La prohibició per ella mateixa no sol ser mai una bona solució. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya considera que hi ha altres formes de protegir la joventut i la infància que no només són més eficaces, sinó que també són més formatives. El que cal és conciliar la llibertat amb la responsabilitat. La llibertat i la responsabilitat no es poden establir mai per decret, sinó que s'han de conferir a aquells que tenen cura del desenvolupament dels menors: els pares o els educadors.

Però perquè els pares, tutors o institucions puguin exercir la seva responsabilitat, cal que estiguin ben informats. Ells solen ser els que poden saber fins a quin punt determinats continguts televisius poden afectar o no als seus infants o adolescents. Cal, doncs, ajudar especialment els pares a exercir la seva responsabilitat en funció de l'edat dels seus fills i de les característiques personals de cadascú. Els pares han de graduar la proposta de senyalització que farem a continuació pel grau de maduresa dels seus fills. També hauran de valorar si determinats continguts poden ser vistos pels seus fills si els pares hi són presents per tal d'aclarir dubtes o suscitar converses formatives per als menors. Aprofitar la programació de televisió per establir un diàleg amb els fills és una de les formes més adients per completar la seva educació.

D'altra banda, fora de l'horari de protecció de menors -entre les deu de la nit i les sis del matí- la Llei no estableix restriccions als continguts en raó que puguin ser nocius per als menors, si bé és notori que molts menors veuen la televisió en aquest horari. Les emissores de televisió no estan, per tant, obligades a vetllar pels continguts fora de l'horari de protecció, la qual cosa no obsta a que es consideri convenient que informi de quin tipus d'imatges s'emetran. Per tant, correspon als mitjans de comunicació informar sobre el contingut de les seves emissions, i als pares, tutors o educadors correspon seleccionar en funció dels seus criteris educatius allò que és adequat pels seus fills o menors al seu càrrec.

La responsabilitat, així, és compartida. Per una banda, la responsabilitat dels difusors queda emmarcada en la informació que donin sobre el contingut dels seus programes; per altra, correspon als pares determinar el grau potencial d'afectació dels continguts en els seus fills, d'acord amb la informació que els és donada pel mitjà. Es tracta, doncs, d'una acció conjunta de col·laboració basada en la informació i la llibertat.

Les televisions sotasignants, assabentades del projecte sobre senyalització de programes que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya vol portar a terme en l'àmbit territorial de Catalunya, han manifestat que tenen interès en tirar endavant per a les seves emissores l'esmentat projecte i han mostrat la seva disposició a signar el corresponent conveni, prèvia la proposta oportuna.

Des d'aquesta perspectiva, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha proposat a les televisions sotasignants que les seves emissores adoptin un sistema de senyalització de programes que faci possible l'exercici conscient de la responsabilitat dels pares en l'educació dels seus fills. El sistema proposat ha obtingut ja en països com França una general acceptació per part dels mitjans i els telespectadors, i un provat reconeixement de la seva eficàcia.

La senyalització abastaria només els tipus de programes següents: les obres cinematogràfiques, telefilms o telesèries; les obres de ficció teatral o novel·lada; els programes informatius no diaris i els videoclips, així com les autopromocions d'aquests programes. En el cas de les obres de ficció teatral o novel·lada que tinguin continuïtat en el temps, es proposa que la sèrie es representi amb el mateix color en la seva globalitat, ja que, per la mateixa característica de la continuïtat, els pares ja tenen coneixement del tarannà de l'obra i dels seus eventuals punts de major duresa. No seria coherent que en la mateixa sèrie teatral es fixessin paràmetres capítol per capítol que podrien portar a la desorientació del menor, que un dia podria veure el programa, però no al dia següent, cosa que podria crear confusió, suspicàcies o excessos d'imaginació en seguir el fil argumental de l'obra en els propers capítols.

No es considera adequada aquesta senyalització en altres tipus de programes com els informatius diaris, els esportius, els concursos, els programes d'entrevistes o magazins, i els de varietats. En aquests tipus de programes exclosos, quan els seus continguts presentin excepcionalment escenes no recomanables als menors, s'estima més efectiu que el propi presentador del programa, o mitjançant d'altres sistemes d'advertiment, enuncii al telespectador que en concret aquell programa pot contenir escenes colpidores.

En concret, es proposen cinc senyalitzacions en colors diferents, acompanyades per un signe gràfic per tal de facilitar la informació de la programació en premsa. La primera no reflectiria cap tipus de senyalització : d'aquesta manera s'indicaria que els programes són per a tots els públics. El color blau (dins de mitja lluna), senyalitzaria els programes sobre els quals els pares han de tenir una atenció cap als seus fills menors de sis anys, és a dir, en edat pre-escolar o infantil. El color groc (lluna sencera), senyalitzaria els programes sobre els quals els pares haurien de parar atenció per als menors entre sis i dotze anys, és a dir, d'escola primària. El color taronja (quadrat), senyalitzaria els programes sobre els quals els pares haurien de tenir atenció en menors entre dotze i setze/disset anys, és a dir, adolescents d'escola secundària. Finalment, el color vermell (triangle), seria el que

senyalitzaria els programes només per a adults (a partir de disset/divuit anys).

En la senyalització de color vermell, en atenció al que disposa l'article 22.3 de la Directiva 97/36/CE, l'advertència òptica s'hauria de mantenir visualment durant tota la duració del programa. En els altres casos, en no haver normes concretes, s'estima que la senyalització hauria de mostrar-se durant al menys dos minuts al principi del programa i després de cada una de les pauses publicitàries. Els programes en color taronja i vermell hauran de ser emesos entre les deu de la nit i les sis del matí, en compliment de les normes de protecció de menors de la Generalitat i de l'Estat.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha proposat a les televisions sotasignants que la senyalització la faci una comissió de visionatge de les pròpies emissores. Això és procedent, en primer lloc, en atenció al que disposa l'article 20.1.d de la Constitució respecte a la llibertat de comunicar informació; i en segon lloc, perquè això obliga a l'autoreflexió i garanteix la responsabilitat editorial del mitjà. La intervenció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya serà la de fer el seguiment de les senyalitzacions, per tal de dialogar i establir criteris comuns sobre l'oportunitat dels criteris adoptats. Durant el primer any d'aplicació de la senyalització, seria convenient que els responsables que designessin les emissores de les televisions sotasignants i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya es reunissin amb una determinada periodicitat per fer el seguiment dels criteris de senyalització. A partir del moment en què es considerés convenient, es podrien establir reunions semestrals o anuals per tal de discutir les divergències d'apreciació. Al cap i a la fi, la classificació de programes no és un exercici intel·lectual, sinó el resultat d'un diàleg establert sobre l'aplicació dels criteris decidits de comú acord.

Aquests criteris, no han de ser rígids i inamovibles, sinó que en tenir per objecte una matèria sensible i socialment canviant, hem de ser conscients que sempre poden tenir imperfeccions, insuficiències o llacunes. Els criteris a adoptar, en conseqüència, s'han de contemplar des d'un punt de vista dinàmic, en el qual la reelaboració permanent provingui de la pràctica del visionat i de la discussió raonada. No cal dir, que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya estarà sempre obert a respondre amb celeritat les consultes que li pugui formular les emissores de les televisions sotasignants sobre criteris de senyalització de determinats productes televisius.

En virtut de tot l'anterior, una vegada estudiades algunes experiències de senyalització d'altres països i previ l'assessorament amb psicòlegs, psiquiatres infantils i educadors, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha establert per a cada un dels colors proposats, uns criteris basats especialment sobre la representació de la violència o del sexe a la televisió, o programacions que poden provocar por o terror als menors. Igualment, en els programes en què es recomana la senyalització en vermell, s'indiquen també criteris sobre programes de contingut pornogràfic, de representació de la discriminació, o programació no admesa en les normes legals aplicables.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya i les televisions sotasignants han debatut aquesta proposta de senyalització, fins arribar a un text consensuat sobre criteris a adoptar, que s'indica a continuació:

Programació inclosa i exclosa

a: Programes als quals està destinada la senyalització:

- Obres cinematogràfiques, telefilms i telesèries.
- Obres de ficció teatral o novel·lada, de producció pròpia o associada (1).
- Programes informatius no diaris susceptibles de tractar temes sensibles o colpidors (2).
- Videoclips.
- Els programes documentals referents a la natura o a la vida ètnica dels pobles

b: Programes que no queden afectats per la senyalització:

- Informatius diaris (3)
- Programes esportius
- Concursos.
- Talk-show, programes d'entrevistes o magazines (4).
- Programes de varietats (4).

(1). En aquestes obres es fixarà un color que representi la sèrie en la seva globalitat.

(2). Per exemple, «30 minuts», «60 minuts».

(3). En el cas que els informatius continguin escenes d'extremada violència o d'alt contingut eròtic, i en general, aquelles que puguin ferir la sensibilitat del telespectador per la seva crueltat o per la seva repugnància, cal que el presentador adverteixi amb suficient antelació del tipus d'imatges que a continuació s'emetràn i que deixi clar que la seva emissió es justifica pel seu interès informatiu.

(4). En els talk-show, programes d'entrevistes, magazines i programes de varietats que en casos especials es prevegi que puguin ferir la sensibilitat del telespectador pel seu erotisme, violència o per contenir elements que puguin provocar angoixa o repugnància, cal que el presentador adverteixi amb suficient antelació del tipus d'imatges que a continuació s'emetràn. En aquests casos, els programes s'han d'emetre entre les 22.00h i les 6.00h, és a dir, fora de l'horari de protecció.

Colors i signes de senyalització:

- CAP COLOR O COLOR BLANC. Per a tothom.
- BLAU. Atenció als menors de 6 anys (preescolar - infantil).
- GROC. Atenció als menors entre 6 i 12 anys (primària - escolar).
- TARONJA. Atenció als menors entre 12 i 16/17 anys (secundària - adolescents).
- VERMELL. Només per a adults.

Es proposa acompanyar el color amb un signe gràfic, per tal que a la premsa diària, quan s'anunciïn els programes, els pares puguin conèixer amb antelació el tipus de senyalització que correspon.

El CAC proposa una senyalització gràfica amb diverses figures geomètriques representatives de cada color: blau (mitja lluna); groc (rodona sencera), taronja (quadrat); vermell (triangle).

Criteris de senyalització:

Color blau

Aplicació:

Programes que poden afectar, colpir o causar una impressió negativa als menors de 6 anys.

Descripció:

- Programes que continguin una moderada càrrega de violència.
- Programes que poden encoratjar els menors a imitar actes perillosos .
- Programes que representen la vida afectiva de les persones en la forma que no és habitual en el seu entorn.
- Programes que incitin o fomentin la por o el terror.

Criteris sobre representació de violència i sexe:

- Els actes violents seran poc freqüents, d'intensitat moderada, que no puguin causar por als infants.
- Es representa les conseqüències negatives de la violència.

- Els actes violents han de ser congruents amb el desenvolupament de l'acció argumental o l'escenari.
- La violència física és lleugera.
- Es pot tractar la violència en clau d'humor, fins i tot en escenes d'horror còmiques o mitjançant efectes especials que la facin poc creïble.
- Es poden incloure les manifestacions afectives pròpies del seu medi socio-cultural habitual.

Color groc

Aplicació:

- Programes que poden ferir la sensibilitat o no es consideren convenients per als menors de 6 a 12 anys o que poden provocar la imitació d'accions perilloses per a la seguretat personal o material.

Descripció:

- Programes que representen la violència com una forma possible i vàlida de resoldre conflictes.
- Programes que inciten a comportar-se com els actors en actes violents o perillosos.
- Programes de lleuger contingut eròtic.
- Programes que utilitzen el terror de forma desproporcionada

Criteris sobre representació de violència i sexe:

- La representació de la violència és realista, però poc freqüent.
- Es pot tractar de violència fantàstica, sobrenatural, o de dibuixos animats que es reflecteixi en un món irreal.
- Els actes violents són una conseqüència lògica de l'argument, però rebutjable des d'un punt de vista dels valors individuals o de la convivència social.
- La violència física és moderada.
- El nen no ha de sentir por o angoixa pel contingut dels temes tractats ni deduir que la seva salut o seguretat familiar pot quedar amenaçada.
- Es representen actes de caire sexual i de lleuger contingut eròtic.

Color taronja

Aplicació:

- Programes que poden ferir la sensibilitat o no es consideren convenients per als adolescents de 12 a 16/17 anys, o que poden incitar a la imitació d'accions perilloses o delictives.

Descripció:

- Programes que representen la violència com una forma satisfactòria de resoldre conflictes en determinades ocasions.
- Programes que poden incitar a la imitació de comportaments violents o conductes delictives.
- Programes de moderat contingut eròtic.
- Programes que justifiquen el terror.

Criteris sobre representació de violència i sexe:

- La representació de la violència és realista i freqüent, fins i tot amb escenes intenses de violència.
- La violència es correspon amb l'argument de l'obra i es produeix com una conseqüència lògica dels esdeveniments, si bé és rebutjable des d'un punt de vista social

o de valors personals.

- La violència física é intensa.
- El jove pot sentir por o angoixa pel contingut dels temes tractats i deduir que la seva salut o seguretat familiar pot quedar amenaçada.
- Es representen actes de caire sexual i de moderat contingut eròtic.

Color vermell

Aplicació:

- Programes que no són convenients per a persones que no es consideren adultes, per la qual cosa cal que s'emetin en la franja horària no protegida legalment (actualment entre les 22h. i les 6h).

Descripció:

- Programes de violència gratuïta.
- Programes que representen la violència com la millor forma o la forma més satisfactòria de resoldre els conflictes.
- Programes d'intens contingut eròtic.
- Programes que inciten a l'autolestió (drogues, suïcidi, etc.)

Criteris sobre representació de violència i sexe:

- La representació de la violència és realista, crua, molt intensa.
- Dins l'argument de l'obra, l'element de la violència és permanent.
- La violència física és colpidora, amb descripcions molt gràfiques, o extenses, o inhumanes, o sàdiques, o sanguinàries.
- Els protagonistes que representen l'autoritat o persones justes, expressen amb satisfacció la utilització de la violència gratuïta.
- En cap cas, es podrà emetre violència que atenti als criteris establerts a l'art. 22 bis de la Directiva Europea de Televisió sense Fronteres.
- Programes que representin violacions, abusos o maltractaments sexuals que puguin produir angoixa als menors de 16/17 anys.
- Programes que tractin de prostitució infantil.
- Programes de pornografia. En aquests casos, dins el triangle vermell es col·locarà el signe «x» durant tota la pel·lícula i, prèviament, es presentarà com a programa de contingut pornogràfic.

Programació no admesa en cap cas

- Segons l'art. 22 bis de la Directiva 97/36/CE de modificació de la Directiva de Televisió sense Fronteres: «Los Estados velarán por que las emisiones no contengan ninguna incitación al odio por motivos de raza, sexo, religión o nacionalidad.»

Queden exclosos d'aquesta consideració els programes que representin escenes de discriminació racial, sexual, religiosa o nacional, però que tinguin una valoració negativa d'aquesta discriminació, els quals s'emetran amb el codi que correspongui segons els criteris de senyalització anteriors.

El criteri diferenciador és el de si la valoració que es desprèn de la discriminació és negativa (cosa que pot ser positiu mostrar als menors), o no es qualifica com a negativa o és francament positiva. En aquest segon cas, ha de considerar-se que aquests programes estan prohibits per la Llei.